

Ле́ся Анастасі́ївна Воро́ніна

Презентація
Учениці 7-А класу
Фербей Ірини

Леся Анастасіївна Воро́нина народилась 21 березня 1955 року в Києві. Українська письменниця, перекладачка, член Спілки письменників України, член Асоціації українських письменників, а також онучка українського письменника Прохора Воронина

Навчаючись у школі,
майбутня письменниця
зацікавилася
українським
фольклором, співала у
хорі «Гомін», а також
захопилася східними
двобоями та йогою. 1972
р. вступила на заочне
відділення філологічного
факультету Київського
держуніверситету ім. Т.
Г. Шевченка, який
закінчила 1979 р.

За роки навчання встигла попрацювати кур'єром, лаборантом у школі, електромонтером на деревообробному комбінаті, екскурсоводом у Музеї народної архітектури та побуту в Пирогово та на багатьох інших роботах. Цікаво знати, що вважають ім'я письменниці - псевдонімом, бо справжнє ім'я письменниці- Олена. Насправді, Леся- справжнє ім'я письменниці. Просто колись були заборенені українські імена, серед яких, Леся, тому у всіх документах було написано Олена.

1987–1991 рр. Працювала редактором відділу літератури та мистецтва журналу «Україна». З 1991 року працювала у дитячому журналі «Соняшник» (з 1992 до 2006 — головний редактор часопису). Нині – автор та ведуча програм на Радіо Культура. Член Співки письменників України, член Асоціації Українських письменників. Пише для дітей.

Леся Воронина - автор дитячих іронічних детективів, об'єднаних у серію «Суперагент 000»: «У пащі крокодила», «Пастка у підземеллі», «Таємниця підводного міста», «У залізних нетрях», «Таємниця золотого кенгуру», пригодницьких повістей «Пригоди голубого папуги», «Хлюсь та інші», «Таємниця Чорного озера». Під псевдонімом Гаврило Гава написала понад сто сюжетів коміксів.

Перекладає з польської мови (твори Станіслава Лема,
Славоміра Мрожека, Анни Ковальської, Анни
Карвінської, Гелени Бехлерової та ін.)
На початку 2011 року очолила щойно створене дитяче
видавництво «Прудкий равлик».

Мандрувала
Україною
автостопом та
Польщею на
байдарках (це
були спливи по
Мазурських
озерах, польських
річках і річечках).
Дружина Євгена
Гуцала.

Літературні псевдоніми: Гаврило Гава, Ніна Ворон, Олена Вербна, Сестра Лесич. Перекладає з польської мови (твори Станіслава Лема, Славоміра Мрожека, Анни Ковальської, Анни Карвінської, Гелени Бехлерової та ін.)

Відзнаки:

- * Лауреат Всеукраїнської акції «Книжка року» (2004);
- * Лауреат Всеукраїнського конкурсу романів, кіносценаріїв і п'єс «Коронація слова» (2005);
- * Лауреат Міжнародного літературного конкурсу «Дитячий Портал» (2006);
- * Лауреат конкурсу «Книжка року Бі-бі-сі» (2008);
- * Перша премія УІ Московського міжнародного конкурсу «Мистецтво книги» у номінації «Книга для дітей та юнацтва» за книжку «Сни Ганса-Християна» (2009);
- * Перша премія Національного конкурсу «Краща книга України 2009», за книжку «Сни Ганса-Християна».

Основні твори:

- «Таємне товариство боягузів, або Засіб від переляку №9» (2006)
- «Суперагент 000» (1996)
- «Суперагент 000. Нові пригоди» (2000)
- «Таємниця смарагдового дракона» (2001)
- «Суперагент 000. Таємниця золотого кенгуру» (2004)
- «Таємниця пурпурової планети» (2005)

Посилання

<http://donkniga.com.ua/authors/?biograph=1338>

https://uk.wikipedia.org/wiki/Леся_Воронина